

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 52/10
V Lucemburku dne 3. června 2010

Rozsudek ve věci C- 484/08
Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid/ Asociación de Usuarios de
Servicios Bancarios (Ausbanc)

Vnitrostátní právní úprava může připustit soudní přezkum nepřiměřené povahy smluvních podmínek, které jsou sepsány jasným a srozumitelným jazykem

Členské státy mohou v celé oblasti působnosti směrnice o nepřiměřených podmínkách přijímat přísnější pravidla, než jsou pravidla upravená ve směrnici.

Směrnice o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách¹ se v zásadě vztahuje na všechny smluvní podmínky, které nebyly sjednány individuálně. Směrnice nicméně stanoví dvě výjimky týkající se posouzení nepřiměřeného charakteru smluvních podmínek. Toto posouzení se netýká ani definice hlavního předmětu smlouvy, ani přiměřenosti ceny a odměny na straně jedné a služeb nebo zboží dodávaných výměnou na straně druhé, pokud jsou tyto podmínky sepsány jasným a srozumitelným jazykem.

Španělská právní úprava, která provedla uvedenou směrnici do vnitrostátního práva, tyto výjimky nepřevzala. Umožňuje totiž vnitrostátním soudům, aby posoudily nepřiměřený charakter podmínky, která se týká hlavního předmětu smlouvy, a to i v případech kdy tato podmínka byla prodávajícím nebo poskytovatelem sepsána předem jasným a srozumitelným jazykem.

Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid (Caja de Madrid), španělská úvěrová instituce, uzavírala se svými klienty smlouvy o hypotečním úvěru, které stanovily periodickou úpravu variabilní úrokové sazby podle dohodnutého referenčního indexu. Tyto smlouvy rovněž obsahovaly předem sepsanou podmínku, podle které se úroková sazba splatná dlužníkem již od první úpravy zaokrouhlovala o čtvrt procentního bodu nahoru pokaždé, když změna sazby překročila 0,25 %.

Španělské sdružení uživatelů bankovních služeb (Ausbanc) podalo dne 28. července 2000 ke španělským soudům žalobu směřující mimo jiné k tomu, aby Caja de Madrid z uvedených úvěrových smluv vypustila podmínku zaokrouhlení a nepoužívala ji ani v budoucích smlouvách.

Tribunal Supremo (španělský nejvyšší soud), který musí rozhodnout jakožto soud posledního stupně, položil Soudnímu dvoru otázku, zda směrnice o nepřiměřených podmínkách brání tomu, aby členský stát ve svém právním řádu ve prospěch spotřebitelů zavedl přezkum nepřiměřené povahy smluvních podmínek týkajících se definice hlavního předmětu smlouvy nebo přiměřenosti ceny a odměny na straně jedné a služeb nebo zboží dodávaných výměnou na straně druhé, i když jsou tyto podmínky sepsány jasným a srozumitelným jazykem.

Soudní dvůr nejprve připomněl, že systém ochrany zavedený směrnicí vychází z myšlenky, že se spotřebitel vůči prodávajícímu nebo poskytovateli nachází v nerovném postavení, co se týče jak vyjednávací schopnosti, tak úrovně informovanosti, které jej vede k tomu, že přistoupí na podmínky předem vyhotovené prodávajícím nebo poskytovatelem, aniž by mohl ovlivnit jejich obsah.

Dále Soudní dvůr konstatoval, že směrnice stanovila pouze částečnou a minimální harmonizaci vnitrostátních právních předpisů týkajících se nepřiměřených podmínek a ponechala členským

¹ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288).

státům možnost, aby spotřebitelům zajistily vyšší úroveň ochrany, než je ochrana stanovená směrnicí.

Soudní dvůr tak zdůraznil, že **členské státy mohou v celé oblasti působnosti směrnice ponechat v platnosti nebo přijmout přísnější ustanovení, než jsou ustanovení obsažená v samotné směrnici**, pokud mají zajistit vyšší stupeň ochrany spotřebitele.

Španělská právní úprava dotčená v původním řízení tak tím, že připouští úplný soudní přezkum nepřiměřené povahy podmínek stanovených na základě smlouvy uzavřené mezi prodávajícím nebo poskytovatelem služby a spotřebitelem, umožňuje zajistit vyšší účinnou ochranu, než je ochrana stanovená směrnicí.

Soudní dvůr tak dospěl k závěru, že směrnice nebrání vnitrostátní právní úpravě, která připouští soudní přezkum nepřiměřené povahy smluvních podmínek týkajících se definice hlavního předmětu smlouvy nebo přiměřenosti ceny a odměny na straně jedné a služeb nebo zboží dodávaných výměnou na straně druhé, i když jsou tyto podmínky sepsány jasným a srozumitelným jazykem.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499